

ಅಶ್ವತ್ತ ವಧ

(1912 – 1994)

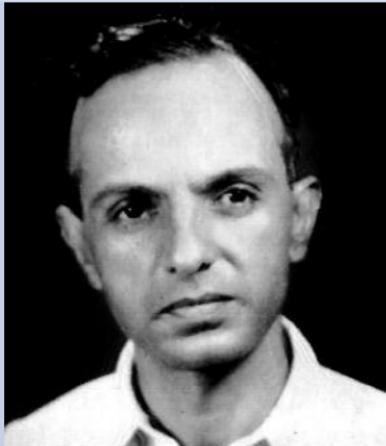
ಅಶ್ವತ್ತ ಎಂಬ ಮುಂದರೆಡಿಂದ ನಾಹಿಕ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಶ್ವತ್ತ ನಾರಾಯಣ ಅವರು
ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಸೋಮುಯ್ಯ,
ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮ್ಯಾ.

ತಾಯಿಯ ಅಕಾಲ ಮರಣದಿಂದ ಅಶ್ವತ್ತರು
ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿದರು. ಮೈಸೂರು
ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು.
ಎಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಪದವಿಯ ಬಳಿಕ ಕೆಲಕಾಲ
ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೆಲಸ
ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಸಿಮ್ಮಾದ ಮಿಲಿಟರಿ

ಎಂಜನಿಯರಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಈ

ವೃತ್ತಿಗಳ ಬಳಿಕ ಅವರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾದರು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂ ನಿವೃತ್ತಿ
ಪಡೆದು, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲಿಸಿದರು.

‘ಅಭಿನಿಯು ಜಗತ್ತು’, ‘ದೀವಾಳಿಗೆ’, ‘ಮಹಾವಿಜಯ’, ‘ಯದಾಯದಾಹಿ ಧರ್ಮಸ್ನಃ’,
‘ದೂರದ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ’, ‘ಬಾಳ ಹೋಳಿ’, ‘ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿ’, ‘ಜಯಂತಿ’, ‘ನೋವ್ ನಲಿವ್’—
ಅವರ ಕೆಲವು ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಅವರು ಸುಮಾರು 180 ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.
‘ಮನನಿಯನ ಮಾದರಿ’, ‘ಮಯಾದಿ ಮಹಲು’, ‘ಬರದ ಸಿರಿ’, ‘ಹಂಬಲ’, ‘ಅಜ್ಞಾತನ
ನಂಜುಂಡಾಯಣ’, ‘ರಂಗನಾಯಕಿ’ ಸೇರಿದಂತೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು
ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಂಡರಾವ್ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.
ಅಶ್ವತ್ತರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಿನಿಮಾ ಆಗಿವೆ.

ಕಾಣದಹಾಗೆ – ಸಣ್ಣದು ಪ್ರಚ್ಚದು. ಈಗ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡ್ಡ, ಹಿಡಿಬಿಡ್ಡ ಅಷ್ಟೆ. ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ
ಎಂದಿದ್ದ್ಲಿ ಮುನಿದೆತಾನೆ. ಅವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಿ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಬಿಳಿ!

‘ಅಲ್ಲಾ ಅವನ ದ್ವೇಯನೋಡಿ. ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದರ್ದೇ. ಅವನಿಗೆ ದ್ವೇವದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ’

‘ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆಸೆ ಬಲವಾದರೆ ನೋಡಿ. ದ್ವೇವದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ, ದ್ವೇದ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ.
ಜನಗಳ ಮಾತಿರಲಿ’

‘ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಂತ... ಇಧ್ಯಧರಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಪ್ತಾನಾಗಿರೋದು ಬಿಟ್ಟು.’

‘ಅದೇ ಪಾಯಿಂಟು, ಅದನ್ನು ಹೇಳಲೂ ಆರಂಭಿ, ಮೂಗ ಬೇರೆ.’

‘ಇನ್ನೇ ಎಲ್ಲೋ ತಗೋಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಕೇರಿಕೊಂಡು ಮಜಮಾಡೋದಕ್ಕೆ
ಅಷ್ಟೇ.’

‘ಪೆದ್ದಮುಂದೇಮಗ. ಅವನಿಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗ್ನಿ ಇತ್ತೇ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ? ಹಿಡಿದೇ ಹಿಡಿಯೋರು,
ಎಲ್ಲಾದರೂ ಜೀಂಸಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕಾಗ್ನಿ ಇತ್ತೇ. ಹ್ಯಾ, ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ’